

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับอำนาจด้วยการเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้ทรงอำนาจ เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณสามารถที่จะชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกและกลับมาบริสุทธิ์และสาโทประธาน

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ ทำในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ให้ผลรางวัลของสถานภาพเทพแก่ลูก?

คำตอบ: ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกๆ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเยือกเย็น(และสงบเย็น) เป็นเพียงด้วยการกลับมาเยือกเย็น, ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกกลายเป็นเทพ ลูกไม่สามารถจะกลายเป็นเทพได้ราบจนกระทั่งลูกนั้นได้กลับมาเยือกเย็น ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น(ชิตลาเทวี) และประพรมหยดน้ำเย็นของความรู้ให้แก่ทุกคนและทำให้พวกเขาเยือกเย็น ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นและแล้วจึงดับไฟของทุกคนอื่น และทำให้พวกเขาเยือกเย็น

โอมซานติ ก่อนอื่นใดลูกๆ เพียงแต่ต้องเข้าใจหนึ่งสิ่ง: พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องและชีวาบาบาคือพ่อของพวกเราทั้งหมด ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ เมื่อลูกปกครองเหนือทั้งโลกลูกก็มีทุกพลัง อาณาจักรของเหล่าเทพเคยคงอยู่ในบาร์ต ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ สกูลทั้งหมดของลูก นั่นคือทั้งราชวงศ์ของลูกนั้นปราศจากกิเลส ใครที่เคยปราศจากกิเลส? ลูกๆ ดวงวิญญาณเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงผู้ทรงอำนาจ, ลูกกำลังได้รับอำนาจจากท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าเป็นลูกๆ ดวงวิญญาณที่ได้เล่นบทบาทของ 84 ชาตเกิด ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังที่สาโทประธานที่ค่อยๆ ลดลงไปทีละน้อยๆ ในแต่ละวันที่ผ่านไป จากการเป็นผู้ที่สาโทประธาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ทำโมประธาน เมื่อพลังกำลังของแบตเตอรี่นั้นได้หมดลง เครื่องยนต์นั้นก็หยุดนิ่งเนื่องจากแบตเตอรี่นั้นหมดกำลัง แบตเตอรี่ของดวงวิญญาณไม่ได้หมดกำลังลงไปอย่างสมบูรณ์ ยังมีพลังหลงเหลืออยู่บ้าง เมื่อใครบางคนตายก็มีการจุดตะเกียงและเผ้าแต่เดิมน้ำมันลงไปในตะเกียงเพื่อที่ให้แสงนั้นจะไม่ดับไป เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังกำลังที่สมบูรณ์และลูกไม่ได้มีสิ่งนั้นอีกต่อไป ในเวลานี้ลูกต้องเผ้าแต่ให้สติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจและเติมตนเองด้วยพลัง เพราะลูกมีพลังหลงเหลืออยู่น้อยมาก หากพลังของลูกนั้นกำลังจะจบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ร่างของลูกนั้นก็จะมีพลังหลงเหลืออยู่ ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในยุคทองของแบตเตอรี่ของลูกนั้นได้รับการชาร์ตอย่างเต็มที่ และแล้ววงศาของลูก, นั่นคือพลังของแบตเตอรี่ก็หมดกำลังลงไปทีละน้อย ก่อนถึงเวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณไปถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกก็มีพลังเหลือน้อยนิดอย่างยิ่ง ราวกับว่าพลังกำลังของลูกนั้นได้ลึบละลายไป ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาเต็มไปด้วยพลังกำลัง ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น พระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด; ทุกคนอื่นคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งสร้างนั้นสามารถที่จะได้รับมรดกที่มีชีวิตจำกัดเท่านั้นจากสิ่งสร้าง เพียงผู้สร้างเดียวเท่านั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่ออื่นๆ ทั้งหมดนั้นมีชีวิตจำกัด ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดลูกก็ได้รับมรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นลูกๆ ควรจะรู้ในหัวใจของลูกว่า บาบากำลังก่อตั้งสวรรค์โลกใหม่สำหรับเรา สวรรค์กำลังก่อตั้งขึ้นตามแผนของละคร เป็นลูกๆ ผู้ที่จะไปและปกครองที่นั่น พ่อท่านบริสุทธิ์เสมอ พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรม พ่อไม่ได้ถือกำเนิดเหมือนกับเหล่าเทพ ในการที่จะให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ พ่อเข้ามาในร่างของผู้อื่นเมื่อเขาไปถึงอายุ 60 อายุของการปลดเกษียณ และแล้วจากการเป็นผู้ที่ทำโมประธานคนแรก เขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่สาโทประธานคนแรก พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้า ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุและชางก้านี้มาจากที่ใด? สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิตที่ลูกได้รับ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่ระหว่างกลาง ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่นั่น ร่างที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นสามารถจะมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิตเท่านั้น บราห์มาคือผู้ที่แต่งกายในชุดขาว ในขณะที่วิษณุนั้นได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอย พวกเขาได้แสดงชางก้าพร้อมกับบุรุษรอบคอของเขา, แต่ชางก้าจะไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ ที่อัมมารถพวกเขาได้แสดงชางก้ากำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ภาวติ ไม่มีโลกมนุษย์ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเขาจะถ่ายทอดเรื่องราวที่นั่นได้อย่างไร? อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเพียงเพื่อบนนิมิต ลูกเห็นนิมิตของเพียงผู้ที่ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาเป็นผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกควรคิดว่าพวกเขาได้ประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร ไม่มีการบราใด ๆ ฯลฯ ที่นั่นเหล่าเทพนั้นจะเป็นผู้ที่ก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? ไม่ว่าใครจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม, ในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยการจดจำพ่อ ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะว่า: สัมผัสของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อไม่มีร่างกายที่ท่านจะสามารถมีความผูกพันยึดมั่นได้ พ่อพูดว่า: พ่อเพียงแต่ใช้ร่างนี้มาใช้เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะให้ความรู้แก่ลูกได้อย่างไร? พ่อคือเมล็ดที่มีความรู้ลึกซึ้งของต้นไม้ นี่เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ของต้นไม้ นี้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับระยะเวลาของโลกนี้

หรือได้มีการสร้าง การบำรุงรักษา และการทำลายโลกอย่างไร การศึกษาของพวกเขามีขีดจำกัด พ่อสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูกและทำให้ลูก ๆ กลายเป็นนายของโลก ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถจะเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พวกเขา(บราห์มา วิษณุและชางกา)มีร่างที่ละเอียดอ่อนของเขาเองและพวกเขาเองก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ร่างนี้คือบัลลังก์สำหรับดวงวิญญาณของดาดา ในเวลานี้บัลลังก์นี้เป็นบัลลังก์อมตะ, บัลลังก์ของพ่อ, สัญลักษณ์อมตะ มีบัลลังก์ที่อมฤตสาร ที่ซึ่งเรียกว่าเป็นบัลลังก์อมตะ บุคคลสำคัญนั้นก็ได้รับการเชื้อเชิญให้นั่งบนบัลลังก์อมตะนั้น พ่ออธิบายว่า นี่คือนบัลลังก์อมตะของดวงวิญญาณทั้งหมด ล้นสารที่ติดและไมติดนั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณ และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: นี่คือผลของการกระทำของลูก พ่อของทุก ๆ ดวงวิญญาณคือผู้เดียว บาบานั้นไม่ได้กำลังอธิบายแก่ลูกจากคัมภีร์ ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ เหตุนี้เองผู้คนจึงขุ่นเคืองและถามพวกเขาว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่เชื่อในคัมภีร์ เมื่อผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาและชั้นยาสซีไปอาบในแม่น้ำคงคา, พวกเขาเหล่านั้นได้กลับมาบริสุทธิ์ไหม? ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนนั้นจะกลับบ้านในเวลาสุดท้ายเหมือนกับฝูงแมลงหรือฝูงผึ้ง มีราชินีผึ้งและผึ้งอื่น ๆ ทั้งหมดก็ติดตามเธอ เช่นเดียวกันเมื่อพ่อกลับบ้านดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะติดตามท่าน จะเป็นราวกับว่ามีฝูงของดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ในขณะที่นี้มีฝูงชนที่มีมนุษย์ ฝูงชนนี้ที่นี้ก็จะต้องวิ่งกลับบ้านในวันหนึ่งด้วยเช่นกัน พ่อจะมาและพาทุก ๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน มีค่ายกึ่งของขบวนพิธีแต่งงานของชีวา ไม่ว่าลูกนั้นเป็นบุตรชายหรือบุตรสาว, พ่อมาและสอนลูก ๆ ทั้งหมดถึงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ก่อนได้ หลังจากที่ลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ ก่อนอื่นลูกก็จะไปสู่อาณาจักรแห่งความเยียบสงบ และแล้วก็จะมาตามลำดับกันไป ประชากรโลกก็จะเฝ้าแต่ขยายตัว อาณาจักรนั้นต้องมีการสร้างขึ้น ดังนั้นไม่ใช่ทุกคนจะลงมาพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ต้นไม้จะเฝ้าแต่ขยายตัวทีละน้อย ก่อนอื่นใด พ่อก็ได้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้แรกที่กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ มีประชาธิปไตยบราห์มา(พ่อของปวงประชา) และดังนั้นจึงจะมีพี่น้องหญิงชายในบรรดาปวงประชาด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายกลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารีที่นี้ อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นเพราะพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาที่พวกเขาสามารถที่จะได้รับคะแนนอย่างมากมาย ลูก ๆ ผู้ที่มันคงนั้นก็จะเป็นที่นั่นก่อนและผู้ก่อนนั้นก็จะไปภายหลัง ก่อนอื่นดวงวิญญาณทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วเมื่อพวกเขาลงมาประชากรก็ขยายตัวขึ้น ดวงวิญญาณนั้นจะสามารถเล่นบทบาทของเขาโดยที่ไม่มีร่างกายได้อย่างไร? นี่คือนโลกของนักแสดงและสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่หมุนไปผ่านทั้ง 4 ยุค ในยุคทองพวกเขาเคยเป็นเทพ และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นนักรบ พ่อค้า และแล้วก็ป็นศูทร ในเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคนี้คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้น, เมื่อพ่อมา เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเองที่จะสามารถได้รับชื่อ ร่างนี้เป็นของดาดานี้และบาบากี้ได้ยืมร่างนี้มาใช้เพียงระยะเวลาอันสั้น พ่อพูดว่า: พ่อต้องการปากเพื่อที่พ่อจะสามารถพูดกับลูก พ่อจะสามารถพูดกับลูก ๆ ของท่านได้อย่างไรหากท่านไม่มีปาก? พ่อได้ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกผ่านปากนี้ เหตุนี้เองปากของท่านจึงเรียกว่า “เกมุข” (ปากวู) นั่นนั้นก็สามารถจะปรากฏออกมาจากที่ใดก็ตามในภูเขา และดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้าง “เกมุข” ที่นี้ที่ซึ่งน้ำนั้นปรากฏขึ้น พวกเขาคิดว่ามันเป็นน้ำของแม่น้ำคงคาและดื่มมันนั้น พวกเขาได้ให้ความสำคัญอย่างมากมายต่อน้ำนั้น ทุกสิ่งในโลกนี้หลอกลวง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่หลอกลวงนั้นก็คิดว่าความรู้ของพ่อเป็นความหลอกลวง เมื่อบาร์ตเคยอยู่ในยุคทอง, บาร์ตนั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ในเวลานี้บาร์ตนั้นได้กลับมาเก่า, ทุกสิ่งได้กลายเป็นสิ่งหลอกลวง มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง! พ่อพูดว่า: ลูกเคยประณามพ่อมาอย่างมาก! ลูกได้เคยดูหมิ่นพ่อและได้ประณามพ่อด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกนั้นเคยเรียกหาชีพบาบา: พาพวกเราออกไปจากโลกเก่านี้เถิด พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ทั้งหมดของพ่อ ได้กลายเป็นผู้ที่ลุ่มลุ่มด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อพูดกับลูก ๆ และพูดว่า: ครั้งหนึ่งลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ท่านนั้นอธิบายสิ่งนี้เท่านั้นแก่ลูก ๆ ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งนี้แก่ทั้งโลกเพราะเพียงลูก ๆ เท่านั้นที่เข้าใจในสิ่งที่พ่อพูด ประชากรโลกจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? หนามที่ใหญ่โตที่สุดคือตัณหาราคะ ชื่อที่แท้จริงของโลกนี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ 100% มนุษย์ไปและก้มลงเบื้องหน้าเทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้น แม้ว่าผู้ทำบัตติมากมายจะเป็นมังสวัริติ ก็ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะไม่ข้องแวะในกิเลส ผู้คนมากมายก็ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่วัยเด็ก และตั้งแต่วัยเด็กของเขาพวกเขาก็ไม่ได้รับประทานอาหารที่สกปรกใด ๆ ด้วยเช่นกัน ชันยาสซีเองก็พูดว่า จงกลับมาปราศจากกิเลส! ชันยาสซีก็ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา; และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ชาติเกิดต่อไปของเขากับผู้ครองเรือน และพวกเขาก็ได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาอีกครั้งหนึ่งและเข้าไปสู่ป่า อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเป็นไปได้สำหรับพวกเขาที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์หรือไม่เลย ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยที่ไม่ได้รับ

ศรีมัทจากพ่อ,ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนทางบัดคตินั้นคือหนทางของการตกลงมาและดังนั้นพวกเขาจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้
อย่างไร หากพวกเขาได้กลับมาบริสุทธิ์แล้ว พวกเขาจะสามารถกลับบ้านและแล้วก็ไปสู่สวรรค์ได้ เหล่าเทพของยุคทองนั้นเคย
ละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาหรือไม่? การสละละทิ้งของชั้นยาสีนั้นไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่การสละละทิ้งของลูกนั้นไม่มี
ขีดจำกัด ลูกละทิ้งทั้งโลกรวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้นสำหรับลูก ในเวลานี้สติปัญญาของลูก
กำลังหันไปสู่สวรรค์ ผู้คนนั้นก็ยังคงห้อยกลับหัวอยู่ในนรก ในขณะที่ลูก ๆ นั้นแขวนอยู่ในทะเลแห่งการจดจำระลึกถึงพ่อ
ได้มีการทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น คำที่ตรงกันข้ามกับ “ความเยือกเย็น” ก็มีคำ
ว่า “ไฟ” (ความร้อน) ลูกนั้นเรียกว่าเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น จะไม่ได้มีลูกเพียงคนเดียว อย่างแน่นอนที่ต้องมีผู้คนมากมายที่
ทำให้บาร์ตเยือกเย็นลงได้อย่างมาก ในปัจจุบันทุกคนนั้นกำลังถูกเผาบนกองไฟของต้นหาคะ เป็นที่นี้ที่ลูกได้รับชื่อว่าเทวีแห่ง
ความเยือกเย็น ลูกคือเทวีผู้ที่ทำให้ทุกคนนั้นเยือกเย็น ผู้เดียวที่ประพรมหยดน้ำเย็นแห่งความรู้ให้แก่ทุกคน ผู้ทำบัดคตินั้นก็ไป
เพื่อที่จะประพรมหยดน้ำ ในขณะที่นี้เป็นหยดของความรู้ที่ได้มีการประพรมบนดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์
พวกเขาจะนั่งอยู่อย่างเยือกเย็น ดวงวิญญาณของทั้งโลกนั้นได้้อยู่อย่างน่าเกลียดในเวลานี้ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะ
เวลานี้ลูก ๆ กำลังได้รับโทษของน้ำทิพย์ ด้วยให้ลูกก็ทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นลงและลูกก็ทำให้ผู้อื่นนั้นเยือกเย็นลงด้วยเช่นกัน ผู้
นี้เองก็ได้กลับมาเยือกเย็นด้วย ทั้งสามและภรรยานั้นก็อยู่ด้วยกัน ไม่มีเรื่องของการที่จะต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก
อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการสร้างคอกวัวขึ้นในตอนเริ่มต้น, อย่างแน่นอนที่ลูก ๆ บางคนนั้นต้องจากบ้านของลูก เพื่ออะไร?
เพื่อที่จะสามารถนั่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาเยือกเย็นได้ มีเพียงเมื่อลูกได้กลับมาเยือกเย็น ที่นี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถ
กลายเป็นเทพ ที่นั้นโยคะของสติปัญญาของลูก ๆ นั้นไม่ควรจะตรงไปยังบ้านเก่าของลูกอีกต่อไป สติปัญญาของลูกควรจะยึด
เหนี่ยวอยู่กับพ่อ เพราะลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านกับพ่อ บาบาพูดว่า: ลูก ๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาอย่างเป็นผู้นำทางของลูกเพื่อพา
ลูกทั้งหมดกลับบ้าน ลูกคือกองทัพพิชิตศัตรูพันดาฟ ลูกคือผู้ที่ได้รับอำนาจจากชีวิต,ผู้ทรงอำนาจ ผู้คนก็คิดว่าดวงวิญญาณสูงสุด
นั้นสามารถจะคืนชีวิตให้กับคนตายได้ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ทุก ๆ ดวงวิญญาณนั้นได้รับบทบาทที่คง
อยู่ตลอดไปของเขาเองที่จะเล่นในละครนี้ พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับ และเป็นนักแสดงหลัก พ่อไม่สามารถจะเปลี่ยนบทของใครใน
ละครนี้ได้เลย ผู้คนก็เชื่อว่าไปไม้แต่ละใบนั้นเคลื่อนไหวตามคำสั่งของดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณสูงสุดเองนั้น
ก็พูดว่า: พ่อถูกผูกไว้โดยละครเช่นกัน พ่อถูกผูกไว้ด้วยพันธะนี้ ไม่ใช่ว่าไปไม้มันจะเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพ่อ ความเห็นของ
การอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นได้ทำให้ผู้คนของบาร์ตยากจนข้นแค้นอย่างสมบูรณ์ ด้วยความรู้ที่พ่อให้,บาร์ตนั้นก็ได้รับ
มงกุฎอีกครั้งหนึ่ง อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ
บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเข้าไปสู่สุริยวงศ์ในตอนเริ่มต้น,สติปัญญาของลูกต้องมีศรัทธาเพื่อที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในคะแนน
เต็ม ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินที่มั่นคง เก็บความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไว้ในสำนักของลูก
2. คงนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และอยู่อย่างเยือกเย็น นั่นคือกลับมาบริสุทธิ์ ดับไฟของต้นหาคะด้วยความรู้และ
โยคะ โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาโดยการอยู่ภายใต้ฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของการจดจำระลึกถึง และภายใน
เส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิต

การจดจำระลึกถึงพ่อคือฉัตรแห่งการปกป้อง การอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องหมายถึงการมีชัยชนะเหนือมายา ผ้า
แต่คงอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครอง และภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยการใช้ชีวิต และไม่มีใครจะมี
ความกล้าหาญที่จะมาภายใต้ร่มฉัตรนั้น เป็นเมื่อลูกก้าวออกไปนอกเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่มา
ยากกลับมาฉลาดในการทำให้ลูกเป็นของเธอ อย่างไรก็ตามลูกได้กลับมามีชัยชนะหลายครั้งและลูกประจำแห่งชัยชนะ
เป็นอนุสรณ์ของลูก จงคงอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอด้วยการตระหนักรู้และลูกจะไม่พ่ายแพ้ต่อมายา

คติพจน์: จงหลอมรวมทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดไว้ภายในตนเองและลูกจะแผ่แต่มีประสบการณ์ของการเติมเปี่ยม

*** โอม ชานติ ***